

Motion till riksdagen

1989/90:U305

av Claes Roxbergh m.fl. (mp)

Resurser till allsidig Europainformation

Bakgrund

Näringslivets politiska verksamhet och opinionsbildning är mycket omfattande och kostar mer än 200 miljoner kronor per år. Den har utvecklats helt utan insyn och utan konkurrens under hela 1970- och 1980-talen. Den är mycket professionellt upplagd och drivs väldigt långsiktigt. Den är inte offentlig eller lättillgänglig för statsvetare och studeras därför sällan av dem. Näringslivets opinionsbildning kan graderas från företagsimage och brandkarsuttryckningar till att bestämma den politiska dagordningen ---. Det privata näringslivet är helt ensamt --- vid strategiska och långsiktiga kampanjer som ska resultera i bestående förändringar i samhället.

Så skriver docent Victor Pestoff vid företagsekonomiska institutionen vid Stockholms universitet i en artikel i Dagens Nyheter 21 januari 1990.

Det är inte svårt att hitta exempel på vad Pestoff menar. Redan tidigt på 70-talet skickade kraftföretagen ut vackra, kärnkraftsförespråkande broschyrer till befolkningen i de områden där man planerade kärnkraftsaggregat. Ingen motinformation fanns tillgänglig.

I dag finns motsvarande ensidighet i informationen om Sveriges framtida samarbetsmöjligheter med Europa:

Under temat "Du Gamla, Du Fria - Du nya Europa" har Svenska Arbetsgivareföreningen bedrivit en kampanj i höstas för ett svenskt närmande till EG. Och resurser saknas uppenbarligen inte: "Vill Du veta mer om Sveriges framtid i Europa, är du välkommen att skicka efter vår broschyr. Vi skickar den kostnadsfritt i så många exemplar du vill ha" skrev SAF generöst i helsidesannonser.

EG, Sverige och miljön är en annan masskrift där SAF driver sina åsikter om bl.a. att ett svenskt EG-närmande kan ge miljövinster och att Sverige inte kan dra sig undan EG och bestämma över sin egen miljö.

Bedömning

Näringslivet satsar med andra ord mångmiljonbelopp för att påverka opinionen och beslutsfattare på olika nivåer i samhället att acceptera EG-anpassning (och i förlängningen EG-medlemskap) som enda formen av framtida svenskt Europa-samarbete.

Däremot saknas nästan helt resurser för en allsidig bedömning av de olika

möjligheter Sverige har när det gäller samarbete med övriga länder i Europa. En särskilt stor brist med den förhärskande EG-synen är att den helt bortser från att avgörande förändringar ägt rum i Östeuropa. Nya Europa-visioner och användbara framtidsalternativ för svenskt Europa-samarbete måste utarbetas.

Miljöpartiet de gröna anser att såväl dagens alternativlöshet i regeringens Europasyn som ensidigheten i informationen om Sveriges framtida samsarbetsmöjligheter med Europa är ett verkligt hot mot folkmakten i Sverige därför:

1) att det idag inte finns ekonomiska resurser, jämförbara med de som EG-förespråkarna förfogar över, för att närmare utreda de alternativ för svenskt Europasamarbete som idag är mest relevanta och aktuella,

2) att hittills inga ekonomiska resurser, jämförbara med de som EG-förespråkarna förfogar över, funnits tillgängliga för att sprida allsidig information till näringsliv, folkrorelser och allmänhet om EG-anpassning och alternativa svenska möjligheter till Europa-samarbete,

3) att regeringen därmed allvarligt försvarar en allsidig offentlig debatt i en fråga som är central för Sveriges framtid.

4) att regeringen därmed medvetet begränsar riksdagens och sina egna möjligheter till ett allsidigt beslutsunderlag i en fråga som är central för Sveriges framtid.

Miljöpartiet de gröna kräver en allsidig information till allmänheten om Europa-frågan, inför kommande riksdagsbeslut.

Vår bedömning är att 12 milj. kr. bör avsättas för att bidra till en allsidig belysning av dessa frågor.

Medel ska utgå dels till EG-kritiska organisationer för att utreda de negativa konsekvenserna av en svensk EG-anpassning, dels till att på ett allsidigt sätt användas för att utreda alternativa förslag till svenskt Europa-samarbete, innefattande bl.a. förslag om Sveriges framtida samarbete med Östeuropa.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen anslår 12 milj. kr. att användas till Europainformation enligt vad som anförts i motionen.

Stockholm den 24 januari 1990

Claes Roxbergh (mp)

Inger Schörling (mp)

Krister Skånberg (mp)

Per Gahrton (mp)

Carl Frick (mp)